

Forslag om at forhøje Maksimalprisen paa noget saa nyttigt som Brænde fra Landets Skove med ca. 25 pCt.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Paastanden om Verdensprisfaldet, jeg vil ikke bestride, at et Prisfald er i Vente, det er ogsaa muligt, at Regeringen allerede har faaet Øje paa, at Priserne er ved at dale i andre Lande, og vi maa derefter vente os gode Resultater her i Landet, alt i Henhold til Regeringens Erklæring af i Gaar. Noget af det første, Prisen vil falde paa, maa formentlig være Brændsel, Kul og Kækes. Det udenlandske Brændsel har hidtil været oppe i ganske fabelagtige Priser. Naar vi her i Landet er kommet saa højt op med Priserne paa det hjemlige Brændsel, som Tilfældet er, skyldes det naturligvis i første Linie den Omstændighed, at man er henvist til at betale de høje Priser, der var paa udenlandsk Brændsel. Det er muligt, at Prisen paa Kul vil falde, efterhaanden som vi nærmer os Foraaret og Sommeren, jeg er selv ikke utilbøjelig til at mene, at et Prisfald kan være sandsynligt, men naar det er Tilfældet — og i alt Fald er det jo Regeringens Opfattelse, at et Verdensprisfald allerede er konstateret, og at vi kan vente et betydeligt Prisfald, og at det vil give sig Udslag indenfor Landets Grænser —, saa er det fuldkommen urimeligt nu at stille Forslag om at forhøje i Forvejen tilstrækkelige Priser med 25 pCt. Det er en bekendt Sag, at de store Ejendomsbesiddere, som jo fortrinsvis ejer Skovene, der er i privat Eje, har haft meget betydelige Indtægter under Krigen, ogsaa af deres Skove. Eksempler derpaa kan hentes fra Statsskovene. I de egentlige Statsskove var det regnskabsmæssige Overskud ved Salg af Skoveffekter i 1914—15 677 000 Kr., men i 1918—19 var Overskuddet over 4 Mill. Kr. Dette viser, i hvilken overordentlig omfattende Grad Krigstiden har givet Skovejerne forøgede Indtægter. Noget senere Regnskab for Statsskovene har jeg ikke. Jeg gaar ud fra, at Statsskovene administreres ikke billigere end de private, tværtimod, efter alt hvad der foreligger til Oplysning i Sagen, maa man skønne, at Statsskovene administreres dyrere, og derefter er der altsaa slet ingen Grund til at forhøje Maksimalpriserne. Begrundelsen for en Forhøjelse af Maksimalpriserne ligger i Virkeligheden

udelukkende deri, at man i Forvejen har forhøjet Tørvepriserne saa stærkt, som Tilfældet er, det var ogsaa den eneste Begrundelse, den højtærede Minister havde at møde med her, men denne Begrundelse kan ikke tages for gode Varer, og den kan navnlig ikke komme til Anvendelse nu, efter at Regeringen selv overfor Offentligheden har forkyndt, at nu stod vi overfor det store Prisfald, Verdensprisfaldet var allerede til Stede, og Regeringen havde sat sig det til Opgave hurtigst muligt at bringe dette Prisfald til Virkning indenfor Landets Grænser. Vi kan da ikke paa nogen Maade finde Rimelighed i at gaa med til en saadan Prisforhøjelse som den foreslaaede, der skal gælde for hele det kommende Aar. Denne Prisforhøjelse er ikke paakrævet af den Grund, at Skovejerne ikke er i Stand til at præstere den Brændehugst, som de ifølge Loven er pligtige til; thi det kan de meget vel gøre og have en pæn Indtægt af deres Skove. De skal jo heller ikke leve alene af deres Indtægt af Brændet, de har haft meget betydelige Indtægter ved Salg af Gavntræ, og de har i overordentlig høj Grad — det gælder for mange Skovejeres Vedkommende — udnyttet Situationen til det yderste og har aflagt Brændet paa den slettest mulige Maade, og Befolkningen har Gang paa Gang klaget derover og det med Rette. Jeg kan altsaa ikke finde, at der er nogen som helst Grund til at følge den højtærede Indenrigsministers Forslag, som det her foreligger, men jeg maa tværtimod anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme imod dette Forslag om at forhøje Maksimalprisen.

Men jeg maa ogsaa foreslaa at stemme imod det af en anden Grund. I Forslaget til Beslutning findes der i § 4 en Bestemmelse om, at Brugerne — det vil sige Skovejerne — inden en vis Frist, efter at de har modtaget de forstkyndige Tillidsmænds Skrivelse, kan indanke deres Sag for Brændeadministrationsen. Dette er en ny Institution. Den har ikke nogen Lovhjemmel. Den er kaldt til Live af den højtærede Indenrigsminister selv som Afløsning for Brændselsnævnet, der var den højtærede Indenrigsminister en Torn i Øjet. Den højtærede Indenrigsminister udtalte her, da vi forhandlede om Brændselsloven, at Brændselsnævnet nu ophørte at eksistere,